

Naplójegyzetek XXIV.

Nevezetes nap

Nevezetes nap december 8-a, Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepe. 1854-ben ezen a napon hirdette ki IX. Pius pápa, hogy: „A Boldogságos Szűz fogantatása pillanatától mentes volt az áteredő bűn minden szennyétől.” Természetesen nem ekkor keletkezett ez a hittétel, már Szent Ágoston is az áteredő bűntől mentesnek hirdeti Szűz Máriát, de a kodifikálás IX. Pius pápa nevéhez kötődik.

E hittétel történetében kezdettől nem egy magyar vonatkozású esemény is található. Már nagy királyunkról, igazságos Mátyásról is feljegyezték, hogy részt vett egy, a szeplőtelen fogantatásról szóló budai tanácskozáson. De a 19. században, hét évvel a dogma hivatalos kihirdetése előtt is történt egy jelentős esemény hazánkban: egy mélyen hívő budaörsi földművesnek, Wendler Ferencnek 1847 júniusában és később is több alkalommal megjelent álmában Szűz Mária, aki a „Szeplőtelen Fogantatás” néven nevezte meg önmagát, pontosan úgy, ahogy tizenegy év múlva Bernadette Soubirous-nak, a későbbi Lourdes-i Szent Bernadettnek is bemutatkozott. Wendler Ferenc elhatározta, hogy a szeplőtelen fogantatás tiszteletére Mária-kápolnát épít a budaörsi Kő-hegyen. A helybeli plébános értesítette erről IX. Pius pápát, aki – ugyancsak a dogma kihirdetése után – 1854. december 20-án kelt hivatalos levelében adott engedélyt a kápolna felépítésére, és egy Mária-szobrot ajándékozott a készülő kegyhelynek. A Wendler család és a község összefogásával hamarosan felépült a kápolna, és 1855. szeptember 15-én fel is szentelték, és valószínű, hogy a Szeplőtelen fogantatás titulust viselő első szentély a világon. Wendler Ferenc a felesége halála után a kápolna mellett egy maga vájta, kereszt alakú barlangban lakott haláláig. Szent emberként tisztelték a környéken,

sokan felkeresték, tanácsát, imádságát kérték. Fia és unokája is folytatta ezt a hagyományt, így lett a kápolna sokak által látogatott, híres búcsújáró hely. Valószínűleg ennek hatására jött létre a híres „Budaörsi passiójáték” is, amelynek szöveggönyvét Bató Géza írta, és ő maga volt a misztériumjáték rendezője is. A II. világháború során a kápolnát és a passió épített díszleteit is több bombatalálat érte. 1945 után, a budaörsi német közösség kitelepítését követően már nem építették újjá a kegyhelyet, sőt, még a köveit is széthordták. Több mint négy évtized múlva a rendszerváltozás lehetővé tette a nevezetes búcsújáró hely újjáépítését, de erre – habár 1996-tól készült a budaörsi német közösség és a helyi önkormányzat – végül is csak 2003 májusában került sor, pontosabban ekkor kezdődött meg az építkezés, majd október 15-én Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök felszentelte az eredeti formájában újjáépült kápolnát.

A szeplőtelen fogantatás ünnepléséhez kapcsolódik az 1901-ben Pozsonybesztercén született Kovacsics Mária Natália nővér küldetése is, aki 1936-ban azért települt át Magyarországra, hogy Jézustól és a Szűzanyától kapott ösztönzésre elindítsa Szűz Máriának, a Világ Győzelmek Királynőjének engesztelő mozgalomát. 1940-ben fordult Serédi Jusztinián hercegprímáshoz a kéréssel, hogy engedélyezze a budai Normafánál található Szent Anna-réten az engesztelő kápolna fölépítését. A kápolna alapkövét 1944-ben, a szeplőtelen fogantatás ünnepén rakták le, de a front közelsége már nem tette lehetővé az építkezést. Mindszenty József hercegprímás 1947-ben ismét elindította a kegyhely felépítését, azonban a bekövetkező kommunista diktatúra miatt ezúttal sem jutottak tovább az alapkö letételénél.

A rendszerváltozás új lehetőséget nyújtott a sok évtizedes terv megvalósítására, de csak az elmúlt évek háborús fenyegetése teremtette meg

azt a lelki egységet az egyház, a világi döntéshozók és a hívek között, amelynek eredményeként végre valóban elkészült a budai Szent Anna-réten a Világ Győzelmes Királynője engesztelő kápolna. Fölszentelésére hívek, egyházi és világi vezetők sokaságának részvételével Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepén került sor, 2023. december 8-án celebrált szentmisét dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek.

Minden újszülött ajándék

– Talán nem eretnokség, ha azt gondolom, hogy minden gyermek születése kicsit olyan, mint a karcsony. Ahogy a Kiszézus, minden más újszülött is egyszeri, ajándék: csodálatos, felbontatlan csomag, amelyről még a szülei sem tudják, hogy mit rejt magában – vetette fel fiatal barátnőnk.

– Biztos, hogy olyan meghatottan néz az ember az újszülöttjére, mint egy felbecsülhetetlen értékű ajándékra – mondta a tanár néni. – És az is: minden új emberpalánta egy páratlan, életre szóló ajándék.

– Vagy egy életre szóló próbatétel. A születés pillanatában még senki sem tudhatja, hogy melyik lesz belőle – vélte mérnökünk.

– Az, hogy életre szóló ajándék lesz-e, vagy tragédiák forrása, elsősorban rajtunk, a családon, a szülein múlik.

– A családon is, persze. Meg még sok más körülményen, amely az életünket meghatározza. De a szülők, nagyszülők szerepét nem lehet lebecsülni. Különösen, amíg kicsi a gyermek. Az életkörülmények megteremtésében döntő a szerepük. Ez a legnagyobb feladat. És felelősség.

– Az Úristen nem bízta ránk, hogy barkácsoljunk magunknak utódokat – mosolygott teológusunk. – De egy ponton mégis kiadja a kezéből a dolgot: amikor világra jön a kisbaba. Az újszülött még magatehetetlen, különleges gondozást igényel. Az állatok biztos ösztönnel tudják, hogyan kell ellátniuk az ivadékaikat, de az embereknek ezt minden esetben meg kell tanulniuk valakitől.

– Manapság sokszor nincs is, akitől megtanulják. A várandós anyukáknak részük van az úgynevezett terhsgondozásban, különböző kötelező orvosi vizsgálatokon kell átesniük, de a baba ellátását senki sem tanítja meg nekik.

– Azelőtt az édesanyák, nagymamák megtanították. De manapság a fiatalok nem hallgatnak az édesanyjukra, pláne a nagymamájukra. „Mikor volt az, anyukám? Ma már az nem érvényes!” És ezt komolyan is gondolják.

– Inkább a babaújságokra hallgatnak. Pedig azokban a legfőbb tudnivaló az, hogy mi mindent kell összevásárolni az újszülött számára – a baldachinos bölcsőtől a muzsikáló lámpáig, a bébialarmtól a csörgős rugdalódzóig és tovább – legyintett a mérnök úr.

– Meg hogy milyen tápszereket meg cumikat adjon az anyuka a kicsinek. Ha kevés a teje, vagy a baba még ügyetlen, máris cumiból etetik, tömik bele a tápszert. Hamar leszokik az anyatejről. A fejlődéséhez pedig az a legjobb, az a legfontosabb.

– Van, aki megvesz mindenféle babagondozásról szóló könyvet, megnézi a világhálón elérhető összes videót. De ahány könyv, ahány videó, annyiféle tanácsot ad. Nem csoda, ha a szülők bizonytalanok lesznek, és alig várják, hogy beadhassák a kicsit a bölcsődébe.

– Ha egy kisbaba napi nyolc órát bölcsődében tölt, messze nem kötődik úgy a szüleihez, mintha óvodáskoráig otthon nevelkedne. Állítólag azóta csökkent le Magyarországon radikálisan a születésszám, azóta fogyunk évente egyre jobban, amióta a bölcsődékben nevelkedett generációk kerültek szülőkorba – érvelt a tanár néni.

– Ha a fiatalokat úgy készítenék fel a szülői szerepre, mint egy fontos hivatásra, biztos, hogy nem félnének annyian a gyermekvállalással járó felelősségtől. Legtöbbünkben megvan a gondoskodásra való hajlandóság, elég, ha megnézzük, hogy hány kamasz vagy ifjú hölgy hordoz a karján aranyos kutyuskákat, hányan futtatják, ugratják a kutyakiképzőkben a házi kedvenceiket.

– Persze, mert ez a divat. De a gyermekvállalás is divatos lehetne, ha kellő tudással rendelkeznének hozzá a fiatalok. Nagy segítség az anyagi támogatás, a pénz is, de tudatos felkészülés és felkészítés, ösztönző családi légkör is kell a gyermekvállaláshoz. Hogy megerősödjék bennünk a gyermekek utáni vágy, a gyermekvállalási kedv – érvelt ifjú barátnőnk, és ő nem a levegőbe beszélt, hiszen férjével együtt három viruló gyermeket nevelnek.